

Historie: Adolfa Hitlera financoval Wall Street, Federální rezervní systém USA a Bank of England

 infokuryr.cz/n/2023/11/26/historie-adolfa-hitlera-financoval-wall-street-federalni-rezervni-system-usa-a-bank-of-england

kuryr

26. listopadu 2023

Investice USA do nacistického Německa. Rockefeller financoval volební kampaň Adolfa Hitlera

Jurij Rubcov a profesor Michel Chossudovsky, zdroj Global Research a Fort Russ

Od první světové války po současnost: Dluh denominovaný v dolarech je hnací silou všech válek vedených USA.

Věřitelé z Wall Street jsou hlavními aktéry.

Ti stáli pevně za nacistickým Německem. Financovali operaci Barbarossa a invazi do Sovětského svazu v roce 1941.

Tajná dohoda v roce 1932: Wall Street financuje Hitlerovu nacistickou stranu.

4. ledna 1932 se konala schůzka mezi britským finančníkem *Montagu Normanem* (guvernérem Bank of England) [to je ten, co československý zlatý poklad svěřený Velké Británii okamžitě předal do Švýcarska a odtamtud k Hitlerovi –

https://en.wikipedia.org/wiki/Montagu_Norman,_1st_Baron_Norman – pozn. překl.], *Adolfem Hitlerem a Franzem von Papenem* (který se o několik měsíců později, v květnu 1932, stal kancléřem). Na této schůzce bylo dosaženo dohody o financování *Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei* (NSDAP neboli nacistické strany).

Této schůzky se zúčastnili také američtí politici a *bratři Dullesové*, což jejich životopisci neradi zmiňují.

O rok později, 14. ledna 1933, se konala další schůzka *Adolfa Hitlera* s německým finančníkem baronem *Kurt von Schroeder*, kancléřem *Franz von Papen* a Hitlerovým ekonomickým poradcem *Wilhelm Keppler*, na níž byl Hitlerův program plně schválen. (J. Rubcov)

Po nástupu Adolfa Hitlera do funkce kancléře v březnu 1933 byl zahájen program masivní privatizace, který nese otisky prstů Wall Streetu.

Dr. Hjalmar Schacht [blízký přítel Montagu Normana, dokonce kmotrem jeho syna, viz nahoře, pozn. překl.] – znovu jmenovaný v březnu 1933 Adolfem Hitlerem do funkce prezidenta Říšské banky – byl pozván do Bílého domu (květen 1933) prezidentem Franklinem D. Rooseveltem.

Po jeho setkání s americkým prezidentem a velkými bankéři na Wall Street Amerika přidělila Německu nové půjčky v celkové výši 1 miliardy dolarů” [ekvivalent 23,7 miliardy dolarů v roce 2023, odhad PPP].

Německé říšské dráhy (*Deutsche Reichsbahn*) byly privatizovány. Nacistická vláda prodala státní loděnice, státní infrastrukturu a veřejné služby.

S “*nacisticko-liberálním*” sklonem – nepochybně s “podmínkami” – byl privatizační program vyjednáán s věřiteli Německa z Wall Streetu. Privatizováno bylo také několik významných bankovních institucí včetně *Deutsche Bank* a *Dresden Bank*.

“Vláda nacistické strany prodala v polovině 30. let veřejné vlastnictví v několika státních podnicích. Tyto podniky patřily do široké škály odvětví: ocelářství, hornictví, bankovnictví, místní veřejné služby, loděnice, lodní linky, železnice atd.

Kromě toho bylo poskytování některých veřejných služeb, které před třicátými lety provozovala vláda, zejména sociálních a zaměstnaneckých, převedeno do soukromého sektoru, především na

organizace uvnitř strany.” (Germa Bel, Univerzita v Barceloně)

Výnosy z privatizačního programu byly použity na splacení otevřených dluhů a také na financování vzkvétajícího vojensko-průmyslového komplexu nacistického Německa.

Do zbrojního průmyslu nacistického Německa investovala řada amerických konglomerátů včetně společností *Ford* a *General Motors*:

General Motors i Ford trvají na tom, že nenesou žádnou nebo jen malou odpovědnost za činnost svých německých dceřiných společností, které na začátku války v roce 1939 kontrolovaly 70 % německého automobilového trhu a rychle se přebudovaly na dodavatele válečného materiálu pro německou armádu.

... V některých případech američtí manažeři GM i Fordu souhlasili s přestavbou svých německých závodů na vojenskou výrobu v době, kdy podle amerických vládních dokumentů stále odolávali výzvam Rooseveltovy administrativy, aby zvýšili vojenskou výrobu ve svých závodech doma. (Washington Post, 30. listopadu 1998)

“Slavná americká rodina” v posteli s nepřítelem. Role Prescottta Bushe

Významné: Podle zdokumentované historické analýzy Johna Loftuse “, slavná americká rodina” vydělala své jmění na nacistech.

Prescott Bush (dědeček George W. Bushe) byl partnerem společnosti *Brown Brothers Harriman & Co.* a ředitelem *Union Banking Corporation*, úzce propojené se zájmy německých korporací, včetně *Thyssen Stahl*, významné společnosti zapojené do zbrojního průmyslu Třetí říše.

Vazby rodiny Bushových na válečné hospodářství nacistického Německa byly poprvé odhaleny v norimberském procesu ve svědectví ocelářského magnáta *Fritze Thyssena*.

Thyssen byl partnerem dědečka George W. Bushe Prescottta Bushe:

Od roku 1945 do roku 1949 v Norimberku začal v americké zóně okupovaného Německa jeden z nejdelších a, jak se nyní zdá, nejmarkantnějších výslechů podezřelých z nacistických válečných zločinů.

Multimiliardář a ocelářský magnát Fritz Thyssen – muž, jehož ocelářský kombinát byl chladným srdcem nacistické válečné mašinérie – mluvil a mluvil a mluvil k americko-britskému společnému výslechovému týmu.

... Co ti spojenečtí vyšetřovatelé nikdy nepochopili je, že se Thyssena neptají na tu správnou otázku. Thyssen nepotřeboval žádné zahraniční bankovní účty, protože jeho rodina tajně vlastnila celý řetězec bank.

Ke konci druhé světové války on nemusel převádět svůj nacistický majetek, stačilo, aby převedl vlastnické dokumenty – akcie, dluhopisy, listiny a trusty – ze své banky v Berlíně přes banku v Holandsku na své americké přátele v New Yorku: Prescottta Bushe a Herberta Walkera [tchán Prescottta Bushe]. Partnery Thyssena ve zločinu byli otec a [dědeček] budoucího prezidenta Spojených států [George Herbert Walker Bushe a G.W. Bushe]. (John Loftus, How the Bush family made its fortune from the Nazis: The Dutch Connection).

Americká veřejnost o vazbách rodiny Bushů na nacistické Německo nevěděla, protože hlavní média historické údaje pečlivě zamlčovala. V září 2004 to však odhalil deník The Guardian:

Dědeček George Bushe, zesnulý americký senátor Prescott Bush, byl ředitelem a akcionářem společností, které profitovaly ze svého spojení s finančními podporovateli nacistického Německa. ...

Jeho obchodní aktivity, které pokračovaly až do zabavení majetku jeho společnosti v roce 1942 na základě zákona o obchodování s nepřítelem, vedly po více než 60 letech k tomu, že v Německu byla na rodinu Bushových podána civilní žaloba o náhradu škody dvěma bývalými pracovními otroky v Osvětimi, což vedlo před volbami k pěknému humbuku.

(Ben Aris a Duncan Campbell, How the Bush's Grandfather Helped Hitlers Rise to Power, Guardian, 25. září 2004 –

<https://www.theguardian.com/world/2004/sep/25/usa.secondworldwar>)

US americas asia australia africa middle east cities development

How Bush's grandfather helped Hitler's rise to power

Rumours of a link between the US first family and the Nazi war machine have circulated for decades. Now the Guardian can reveal how repercussions of events that culminated in action under the Trading with the Enemy Act are still being felt by today's president

Screenshot, The Guardian

Důkazy o spojení rodiny Bushů s nacismem byly k dispozici mnohem dříve, než George Herbert Walker Bush starší a George W. Bush vstoupili do politiky.

Americká média zůstala naprosto mlčenlivá. Podle Johna Buchanana (New Hampshire Gazette, 10. října 2003):

Po šedesáti letech nevšimavosti a dokonce popírání ze strany amerických médií nově objevené vládní dokumenty v Národním archivu a knihovně Kongresu odhalují, že Prescott Bush, dědeček prezidenta George W. Bushe, sloužil jako obchodní partner a bankovní agent pro amerického finančního architekta nacistické válečné mašinérie od roku 1926 do roku 1942, kdy Kongres podnikl agresivní kroky proti Bushovi a jeho “nepřátelským národním” partnerům.

Z dokumentů rovněž vyplývá, že Bush a jeho kolegové se podle zpráv amerického ministerstva financí snažili utajit své finanční spojenectví s německým průmyslníkem Fritzem Thyssenem, ocelářským a uhelným magnátem, který od poloviny 20. let osobně financoval nástup Adolfa Hitlera k moci prostřednictvím podvracení demokratických principů a německých zákonů. Odtajněné záznamy navíc dokazují, že Bush a jeho společníci, mezi něž patřili E. Roland Harriman, mladší bratr americké ikony W. Averella Harrimana, a George Herbert Walker, pradědeček prezidenta Bushe z matčiny strany, pokračovali ve svých obchodech s německým průmyslovým magnátem ještě téměř rok po vstupu USA do války.

Zatímco majetek společnosti Prescottta Bushe, konkrétně Union Banking Corporation, byl v roce 1942 zabaven na základě zákona o obchodování s nepřítelem (viz níže), dědeček George W. Bushe nebyl za své obchodní styky s nacistickým Německem nikdy stíhán.

[Vesting Order Number 248]

ALL OF THE CAPITAL STOCK OF UNION BANKING CORPORATION AND CERTAIN INDEBTEDNESS OWING BY IT

Under the authority of the Trading with the enemy Act, as amended, and Executive Order No. 9095, as amended,¹ and pursuant to law, the undersigned, after investigation, finding:

(a) That the property described as follows:

All of the capital stock of Union Banking Corporation, a New York corporation, New York, New York, which is a business enterprise within the United States, consisting of 4,000 shares of \$100 par value common capital stock, the names of the registered owners of which, and the number of shares owned by them respectively, are as follows:

<i>Names</i>	<i>Number of shares</i>
E. Roland Harriman-----	3,991
Cornelius Lievensen-----	4
Harold D. Pennington-----	1
Ray Morris-----	1
Prescott S. Bush-----	1
H. J. Kouwenhoven-----	1
Johann G. Groeninger-----	1

Total ----- 4,000 .

17 F.R. 5205.

“V roce 1952 byl Prescott Bush zvolen do amerického Senátu, aniž by tisk informoval o své dobře utajené nacistické minulosti.

Neexistují žádné záznamy o tom, že by americký tisk informoval o spojení Bushe s nacisty během politických kampaní vedených Georgem Herbertem Walkerem Bushem, Jebem Bushem nebo Georgem W. Bushem, s výjimkou krátké zmínky v nesouvisejícím článku v Sarasota Herald Tribune v listopadu 2000 a krátké, ale nepřesné zprávy v The Boston Globe v roce 2001.” (John Buchanan, op. cit.)

Až do Pearl Harboru (prosinec 1941) Wall Street obchodoval s Německem.

Po Pearl Harboru (1941-1945) Standard Oil “**obchodovala s nepřítelem**” a prodávala ropu nacistickému Německu prostřednictvím t.zv. “neutrálních zemí” včetně Venezuely a Argentiny.

Bez amerických dodávek ropy nacistickému Německu, uskutečněných společností Standard Oil z New Jersey, by Třetí říše nebyla schopna napadnout Sovětský svaz.

Autor: **Michel Chossudovsky**, 21. listopadu 2023

pro Pokec : JaM

Continue Reading

[Previous Studie zjistila, že 2/3 lidí očkovaných proti Covid-19 trpí zdravotními komplikacemi i po roce](#)